

EL BANDOLER DE CORBERA

Josep Sàbat

A la mil·lenària Corbera, durant la primera meitat del segle XIX rondava un misteriós bandoler de capa negra anomenat Josep Sàbat....
Va néixer a Sant Andreu de la Barca però, en començar la Guerra del Francès, la fam i la destrucció que acompanyaven els assalts dels francesos van ser l'origen de la desgràcia de moltes famílies que, com la d'en Sàbat, van patir el saqueig dels francesos. En quedar orfe, fugí cap a les muntanyes de Corbera buscant protecció. La guerra continua i en aquesta època es dedica a aprendre estratègia militar a les ordres del exèrcit de Josep Manso. La seva feina consisteix en vigilar, des dels miradors naturals que ofereix la serra de l'Ordal, els moviments de les tropes franceses a les valls dels rius Llobregat i Anoia.

En acabar la guerra, en Josep Sàbat fa de corredor de llanes i teixits, compra i ven per les masies de l'Amunt i de l'Avall. Hi ha qui diu que, al seu carro, hi duu més coses, a banda de robes, llana i lli. Diuen que porta objectes de contraban i, fins i tot, armes i pólvora que ven als pagesos perquè puguin defensar-se del bandolerisme creixent.

En arribar a Corbera el nou baró Antonio Maria de Ramon, un jove molt arrogant, es comporta com un tirà i exigeix i reclama als vilatans els drets senyorials. La guerra els ha deixat sense res. Tornen els privilegis pels rics i la misèria pels pobres! Però en Josep Sàbat en moltes ocasions fa front als interessos del baró i es guanya la simpatia dels parroquians. A partir d'aleshores, en Sàbat comença a utilitzar una doble identitat. De dia és un jove ben vestit i tranquil, es belluga pels masos i freqüenta la taverna on conversa amb la resta de parroquians. Però després..., i cada vegada més sovint, actua pel seu compte com a justicier. Ningú sospita que ell és el bandoler de capa negra, que munta un cavall negre i va vestit de negre, tapat el rostre amb un mocador vermell i solts els cabells sota l'ala ampla del seu barret. Causa espant quan apareix i desapareix com per art de màgia davant els viatgers! Així és com

el jove venedor ajuda a fer créixer la llegenda del bandoler. Tantes són les històries que se li atribueixen que haurien fet falta mitja dotzena d'homes per a protagonitzar-les totes.

Als anys següents, la inestabilitat política augmenta. Hi ha un grupet de llauradors que, a canvi de privilegis, defensen els drets del baró. Hi ha parroquians que ho passen malament, els pagesos de Can Xandri, els de Can Llopart i Can Moriscot, entre d'altres. A terres cremades durant la guerra, no hi ha pastures. El bandoler Sàbat assalta la diligència on viatja el cònsol francès. Després el bandoler es presenta davant dels pagesos per donar-los la bossa amb els diners. Això i altres morts que se li atribueixen van ser la causa dels aldarulls que van precipitar la detenció del bandoler. Feia temps que el baró havia posat preu al seu cap i oferia un premi a qui l'entregués a la justícia.

És empresonat i jutjat per un tribunal. Diuen que, en sentir la sentència, en Josep Sàbat rectifica al president del tribunal: No! N'he matat vint-i-nou! Tan segur està que tots els que ha matat s'ho mereixien, els ha mort en defensa de la pàtria i de la justícia! És condemnat a morir esquartrat. Trossejat, el seu cap i les dues mans, col·locades dins una gàbia, són penjats a dalt d'un turó a la Creu Sussalba, al indret que, per sempre més, s'ha anomenat el Serrat del Cap de Sàbat.

És empresonat i jutjat per un tribunal. Diuen que, en sentir la sentència, en Josep Sàbat rectifica al president del tribunal: No! N'he matat vint-i-nou! Tan segur està que tots els que ha matat s'ho mereixien, els ha mort en defensa de la pàtria i de la justícia! És condemnat a morir esquartrat. Trossejat, el seu cap i les dues mans, col·locades dins una gàbia, són penjats a dalt d'un turó a la Creu Sussalba, al indret que, per sempre més, s'ha anomenat el Serrat del Cap de Sàbat.

Això és el que narra la llegenda, però no se sap si el bandoler va morir o si és cert que va fugir i encara corre per les muntanyes de Corbera. Perquè de nit, en aquella cruïlla de camins se senten gemecs des de molt abans d'arribar-hi. Diuen que és en Sàbat que crida la seva innocència.

